

i dette Dieblif tales om 3 Pantserfibe. Vi have ikke udtalt Andet, end at vi ønske Flaadens Udvikling fremmet ad extraordinær Veie ved en betydelig Bevilling. Spørgsmaalet om, hvorledes den skal anvendes, maa jo senere komme frem, idet vi forøvrigt ikke i dette Dieblif skjønne rettere end at maatte tilraade at bygge den Art Skibe, som i Diebliffet af de Sagtyndige erkjendes for at være de rette. Den Modsatning, som findes mellem Mindretallet og den høitærede Regjering, er derfor meget paafaldende, idet det ærede Mindretal nemlig har ment — og efter min Mening med Rette — at allerede de Udgifter, der nu bringes i Forslag, maa kræve en ny Indtægtskilde, medens den høitærede Regjering derimod har troet at kunne gaa endnu videre med Hensyn til Forbringene til Bevillingerne, uden at kræve en saadan eller engang at stille den i Udsigt. Naar jeg ikke destomindre ikke kan tilraade det høie Thing at stemme for det af Mindretallet stillede Forslag under Nr. 2, er det, fordi en Lov jo ikke er gennemført, fordi den bliver forelagt, og jeg er enig med det ærede Mindretal i, at en Lov som den, hvorom her er Spørgsmaal, vil kunne faae en vanskelig Fødsel og en vanskelig Udvikling, inden den bliver færdig. Jeg ønsker imidlertid til, at den ogsaa vil kunne faae en meget let Tilblivelse, naar Forholdene ere saaledes, at det overhovedet er muligt at gennemføre denne saavel som andre Sager; men et Løfte om en Forelæggelse af en saadan Lov, hvilket vi jo ikke engang have faaet fra den høitærede Regjering's Side, ser jeg ikke i dette Dieblif skulde kunne føre Sagen videre og allermindst da fra en Regjering's Side, om hvis Gønge til at gennemføre vigtige Ting der vel nu mere end nogenstunde kan reises begrundet Tvivl. Ikke destomindre kan jeg ikke se rettere, end at der under denne Sags Behandling er flet et vigtigt og væsentligt Fremskridt til en Forstaaelse. Et af de Spørgsmaal, som udenfor Statsspørgsmaalet vil faae Vægt med Hensyn til en saadan Forstaaelse — naar man vil opføre slige Spørgsmaal — er efter min Betragtning Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Søbefæstning, der jo atter her i Dag er kommet frem som det, der staar i første Række. Jeg tror ogsaa, vi Alle kunne være enige om, at saalænge Tanken om at gjøre Kjøbenhavn til en aaben By er skudt ud i Fremtiden, og saalænge Kjøbenhavn fremdeles skal vedblive at være Oplagssted for saamange Beholdninger og navnlig skal være Flaadestation, bliver Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden et Spørgsmaal af betydelig Vægt. Det har imidlertid været klart for mig, at vi under Forhandlingen herom i disse Dage ogsaa ere komne nogle Skridt fremad til Forstaaelse i saa Henseende, og den Betragtning, der fra Flertallets Side er blevet gjort gjældende, har jo, saaledes som Ytringerne faldt fra Mindretallets Ordførere, ogsaa fra den Side fundet en

Anerkjendelse, som vel kunde love, at vi skulde kunne blive enige derom. Ligeledes finder jeg noget Egnende i de Udtalelser, vi idag have hørt fra den ærede Marineminister; men ganske vist er der fra andre Sider her i Salen, og det fra de særlig Sagtyndiges — om de end ikke ønske at høre dette Navn overfor den Sag, der her forhandles — blevet reist et Angreb imod den Plan for Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden, som her er fremskillet af Flertallet. Dette Angreb var saa stærkt, og, som man skulde synes, saa knusende, at Forhaabningerne om at kunne føre denne Plan igjennem trods disse Udtalelser synes at blive noget svækkede; men netop af den Grund tror jeg, det vil være rigtigt ved denne 3die Behandling at søge de Udtalelser noget nærmere belyste, som i den Henseende fremkom her ved 2den Behandling, navnlig fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). Det ærede Medlem benyttede sin Stilling som Sagtyndig overfor mig Usagtyndige paa en Maade, som, ganske vist i en endog halv velvillig Form, var lagt an paa fuldstændig at skulle tilintetgjøre den Betragtning, jeg havde søgt at gjøre gjældende. Jeg vilde imidlertid have ønsket, at det ærede Medlem vilde have benyttet de Rildere, hvoraf ogsaa jeg har søt, paa en noget korrektere Maade end den, han benyttede sig af ved 2den Behandling, og jeg skal belyste dette noget nærmere, netop fordi dette Spørgsmaal for min Betragtning er det af de militære Forslag, der vil blive det væsentligste. Det, hvorom det nemlig dreier sig fra Flertallets Side, er den Hovedankufelse, at vi i Søminevæsenet og de dermed i Forbindelse staaende flydende Forter have det Hovedvaaben, hvormed vi først og fremmest skulle kunne forsvare Kjøbenhavns Hæb, hvilket Forsvar vi da mulig kunne udstrække videre til andre vigtige truede Punkter af Kysten. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds yttrede, at der heri laa et Sværmeri for det Mysteriøse, hvilket han betegne at være sammensat halvt af Sandhed og halvt af Fraser; det var det ærede Medlems Udtryk. Jeg skal ikke dvæle nærmere ved, at han ved Siden deraf udtalte, at han heller ikke for sit Bedkommende kjender ret meget til Minevæsenet, og at det altsaa, naar han ogsaa har Mangel paa Kjendskab dertil, kunde være rimeligt, at han havde det samme Sværmeri for det Mysteriøse, som han tillagde Andre, der have et mindre Kjendskab til disse Sager; men jeg skal minde det ærede Medlem om, at Søminevæsenet netop hos os har holdt sit Indtog under det Mysteriøses Tæne. Det var som saabant, det blev betegnet, da det første Gong blev anbefalet for os. Den forhøvenende Krigsminister, General Naasløff, udtalte netop, da Lovforslaget om Søminetjenesten her blev forelagt, at det ikke saa meget var paa Grund af de Skibe, der virkelig bleve ødelagte ved Søminer, som mere ved de Skibe, der ikke bleve ødelagte, at Sømi-